

Ὁφανεῖς αὐτὸ ἐν χάριτι, μὲν τὸ πλοῦτος σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίσθη ἐπὶ κέρσιον, καὶ ἐν ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ θελοῦσθῃ.

Εὐρεθεὶς ἡ χεὶρ σου πᾶσι τῶν ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιά σου εὐροὶ πάντῃ τῶν μισθῶτάς σε.

Ὅτι θήσῃς αὐτοῖς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ πλοῦτος σου, κύριος ἐν ὄργῃ αὐτοῦ σωθράξῃ αὐτοὺς, καὶ κρεβαφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρδὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπαλείψῃ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἐκλίναν εἰς σε κακοί, διελογίζοντο βουλάς αἰσὸν οὐ μὴ δώωντῃ σῆσαι.

Ὅτι θήσεις αὐτοῖς νόον ἐν τῷ πειρασμῷ σου ἐπιμάσῃς τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ἐψάθητι κέρσιον ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσομεν καὶ φοηοῦμεν τὰς δυνάμεις σου.

Ὁ εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ἀνυμνήσεως τῆς ἐπινοῆς, ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ. **Ὁ καὶ**

Ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῆς παρηγορίας μου.